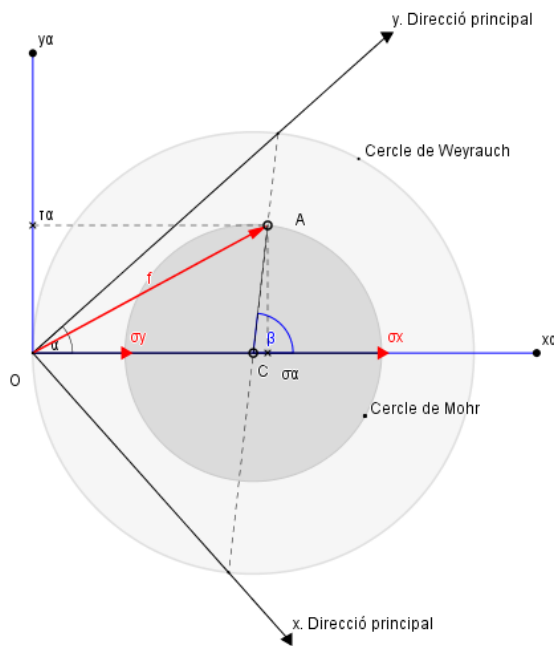

3 Cercle de Mohr

3.2 Mohr-Weyrauch

Obtenció de tensions principals a partir de tensions qualsevols. Es disposa de les tensions d'una figura en el pla respecte un eix qualsevol i que es determinen a partir del vector f (fig. 3.2). El vector f provoca dos tensions de valors σ_x i τ_x (veure aplicació 3.1). Traçant des de C un angle $\beta = 2 \cdot \alpha$ quedarà definit el radi $C-A$ i el centre C del cercle de Mohr i, amb aquest, els valors de les tensions principals σ_x i σ_y (amb origen en O). Amb el mateix centre C tracem un cercle de radi $(\sigma_x + \sigma_y)/2$ i quedarà determinat el cercle de Weyrauch. El radi del cercle de Weyrauch es pot calcular igualment unint el centre del cercle de Mohr amb el origen O , es a dir $O-C$. Unint el centre del cercle de Mohr (o de Weyrauch) C amb el extrem del vector f , A , quedaran definits els eixos x i y de les direccions principals. No es dona una escala per les tensions.

Observacions

- .Direccions principals: x i y
- .Tensions principals: σ_x i σ_y
- . $\beta = 2\alpha$

Christian Mohr (1835-1918)
Jakob Johann von Weyrauch (1845-1917)

Tratado de Resistencia de Materiales. J. Courbon.
Aguilar (Madrid) 1958.

Fig. 3.2